

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

"Prosveta" priobčuje z dne 28. januarja priobčuje uredniški članek v katerem obsoja nezastisljano pisanje ameriških časopisov o dogodkih ob smrti angleškega kralja in ob zapirski nevege. Pravi "Prosveta": V tej konfuziji se "najboljši" in "najmodrejši" ljudje obnašajo kakor deva in kakor prismojenci ter počenjajo reči, katerih ne bi pocenjali v normalnih razmerah. Pri tem je pa "Prosveta" pozabila povedati, da je uradni zastopnik "najbolj delavske vlade na svetu" — sovjetske Rusije, zunanji minister Maksim Litvinov dospel v London kot uradni zastopnik boljševikov, se poklonil pred krsto pokojnemu kralju, položil krsten venec na krsto in potem v torek 28. januarja sklonjene glave, v sijajni uniformi, korakal za pogrebom pokojnega kralja v neposredni bližini ruskega "velikega kneza" Dimitrija...

Helena Grigelič v So. Chicagu je zadnje dni izvršila samomor na dva načina. Najprej je zavila strup in nato se je obešila v kleti svojega stanovanja. Mestni odbor v Ely, Minn., je imenoval rojaka Antona Prešerna za novega cestnega komisarja. Prejšnji komisar je bil Jakob Pešl.

V Buffalo, N. Y., je umrl rojak Frank Jerman, star 62 let in doma od Črnomlja. V Ameriki je preživel 43 let, in zadnjih 30 let je bil v Buffalo oskrbnik javne šole. Pokojni je umrl, ko se je vračal z dela in je padel na ledenih tleh.

V Denver, Colo., je preminula Ana Težak, stara 22 let. Podlegla je posledicam operacije. Rojena je bila v Leadville, kjer zapušta starše in štiri brate.

Mrzli vozovi

Councilman Anton Vehovec je vložil v uradu komisarja za cestno železnico oster protest, ker družba cestne železnice ne keri dovolj svojih vozov. Pogodba med mestom in kompanijo se glasi, da mora družba cestne železnice od 15. oktobra pa do 15. aprila vsakega leta kuriti in skrbeti za dovoljno gorkoto v vozovih ulične železnice. — Mr. Vehovec trdi, da je dobil stotine pritožb od potnikov, ki trdijo, da so vozovi cestne železnice nezadostno greti. Mr. Vehovec je pripravljen tozadevno zahtevati v mestni zbornici, da pošlje mestna vlada nadzornike, ki bodo nadzirali vsak voz cestne železnice, če je zadostno gorak, in če ne, da se nastopi s tožbo proti cestni železnici.

Društvo France Prešern

V soboto, 1. februarja priredi priobjeno društvo France Prešern št. 17 S. D. Z. jako prijazno zabavni večer in plesno veselico. Za ples bo igral Jackie Nagelov orkester, ki je jako upoštevan v naselbinu. Vstopnica k tej zabavi je samo 25c. Odbor društva prijazno vabi vse člane in ostalo občinstvo k udeležbi, ker so prireditve "Prešerna" poznane po prijetni domači zabavi in postrežbi.

Vile rojenice

Pri Mr. in Mrs. John Virant, 18702 Chicasaw Ave. so prijazno vile rojenice prinesle pridno hčerko, Mati in otrok sta zdrava. Čestitamo!

Laški armadi je baje odprta pot proti glavnemu mestu

Rim, 30. januarja. Laško uradno poročilo naznanja, da so gotove laške kolone prodrle do Malca Murri ob Kenya angleški provinci v Afriki, in da se nahajajo že 43 milj naprej od glavnega provincialnega mesta Meghali.

To pomeni, da se Italijani nahajajo danes nekako 280 naprej od mesta Dolo, odkoder so začeli vojne operacije proti abesinski armadi. Polagoma se armada generala Graziana približuje skrajno važni abesinski postojanki pri Allati.

Allata je najbolj važna strategična točka predno more sovranski dospeti pred abesinsko glavno mesto Addis Ababa. Allata kontrolira vsa prometna pota iz glavnega mesta proti jugu, poleg tega pa tudi široko dolino, ki vodi k velikim jezerom, kjer se vijejo dobra pota proti Addis Ababi.

Ako general Graziani zasede Allata tedaj se lahko pričakuje, da bo udaril proti glavnemu mestu. Allata pa je medtem jako dobro zavarovana postojanka in dohod do nje je izredno težaven.

Mnenja vojaških izvedencev so različna glede napredovanja generala Graziana proti Addis Ababi. Graziani nima dovolj vojaštva za seboj, da bi drznil napredovati proti glavnemu mestu.

Allata je približno 600 milj od laškega generalnega taborišča in zaloge živil. Od Allate je potem še 170 milj do glavnega mesta. Vojaški kritiki so mnenja, da je nemogoče vzdrževati večjo sovražno armado v popolnoma tropičnih krajih, kjer sploh nima nikakor se ne pričakuje od Graziana, da bi se drznil naprej, zlasti ker ima za hrbtom sovražno prebivalstvo.

Nova preiskava

Trenton, N. J., 30. januarja. Governor države New Jersey je pisal danes načelniku državne policije, da začne slednji z novo Lindbergh preiskavo. Governor, ki je 17. januarja podaljšal Bruno Hauptmannu življenje za 30 dni, omenja v svojem pismu, da Hauptmannova usoda ne pride dosti pri tem v poštev, pač pa dejstvo, da Hauptmann nikakor ni bil sam v svojem zločinu, pač pa so mu pomagali drugi. Dolžnost državne policije je poiskati ostale zločince. Governor je naročil državni policiji, da mora slednja vsaj enkrat na teden poročati o svojem delovanju.

Naši councilmani

"Proletarec" z dne 29. januarja piše, da je pet naših slovenskih councilmanov v Clevelandu — pet ignorantov in zabitežev, ki sploh ne vedo, kaj in kako glasujejo. Socialisti so vedno v prvi vrsti, kadar je treba točki po glavah rojakov, in v prvi vrsti so, kadar je treba kriviti hrbe pred — tuji! Mr. Vehovec je bil dolgo let predsednik unije kovinarjev, Mr. Pucel je pa tajnik unije voznikov. In take unijske delavce imenuje Proletarec ignorante! Kaj takega je zmožen samo socialist!

Socialisti, uporni demokrati in republikanci sipljejo žveplo na Roosevelta

Macon, Ga., 30. januarja. Demokratski governor države Georgije, governor Eugene Talmadge, velik nasprotnik novega deala in Roosevelta, je bil pozvan, da postane predsedniški kandidat demokratske stranke od strani demokratov, ki nasprotujejo sedanjemu predsedniku Rooseveltu.

V tem mestu se je večer vršilo zborovanje nezadovoljnih demokratov, ki trdijo, da Roosevelt ne upošteva ameriške ustave. Osvojili so tudi platformo, v kateri glasno zahtevajo, da mora biti Roosevelt pri prihodnjih volitvah poražen.

Konvencija georgijskih nezadovoljnih je tudi potrdila nedavni govor Al Smitha, ki je izjavil, da Roosevelt ni spolnil obljub danih v demokratskih platformi, ki je bila sprejeta v letu 1932.

Voditelji gibanja za izvolitev Talmadga za predsednikom so veččinoma bogati bankirji in veleindustriji. Ti vodijo vse gibanje. Na zborovanju je bilo jako živahno. Slišali so se kliči, da se predsednika Roosevelta vklene v verige in se ga obsodi k trdemu delu, ker je plačeval uslužbenca NRA še devet mesecev potem, ko je najvišja sodnja izjavila, da je NRA neustavna.

Med drugim je dejal Talmadge v svojem govoru: "Roosevelt je smrtno prestrašil ameriški business, neprestano je pošiljal stotine špijonov, ki so vohunili okoli ameriških businessmanov. Rabite svoje glasovnice v jeseni pravilno in poženite sedanjo administracijo iz Washingtona."

Topeka Kans., 30. januarja. Tu je imel večer govor governor države Kansas, Landon, ki tudi upa dobiti predsedniško nominacijo republikanske stranke. Povedal je, da moramo vlado v Washingtonu nadomestiti z vlado, ki ima kaj soli v glavi in ki bo znala pripraviti balanciran proračun za Zed. države.

Landon je tiho priznal, da se v resnici poganja za predsedni-

V južne kraje

V Florido so se odpeljali za nekaj tednov Mr. in Mrs. Joseph Mlakar in sin Joseph ter Mrs. Rose Janžević. V sredo sta se odpeljala tje tudi Mr. in Mrs. Frank Seršen. Ostali nameravajo v Miami, Florida. Želimo jim prav dobro zabavo.

Kling umrl

John Kling, predsednik The Cleveland Builders Supply Co., je umrl ob 2. danes jutraj, na posledicah strela, katerega je oddal v njega večer njegov ponoreli sofer, ki je ubil tudi kuharico, nakar je končal samega sebe.

"Škrjančki"

Mladinski odbor pevskega zbora Škrjančki v Euclidu vabi vse starše, da se gotovo udeležijo druge redne seje 1. februarja ob 11. uri dopoldne v Slovenskem društvenem domu na redni pevski vaji. — Zapisnikarica.

V bolnico

V Huron Rd., bolnico je bila odpeljana Mrs. Frank Eržen, 14919 Pepper Ave. Nahaja se sobi št. 331. Obiski so dovoljeni.

sko nominacijo na konvenciji republikanske stranke, ki se bo vršila v Clevelandu v juniju mesecu. Obsodil je predsednika Roosevelta, ki nezastisljano zapravlja narodno premoženje in ima zvezno blagajno v skrajnem neredu.

Governor Landon je govoril na banketu, ki se vrši letno v državi Kansas ob obletnici, ko je bila država Kansas pripisana v ameriško unijo. Landon je tekom svojega govora zlasti poudarjal, kako je on znižal vladne stroške v Kansasu in dal ljudem mnogo boljšo upravo. Enako bi morali storiti v Washingtonu, je dejal governor.

Tudi Landon je zlasti poudarjal, da Roosevelt ne spoštuje ameriške ustave. Kot tak je postal nemogoč, je rekel Landon, kajti ameriška ustava, če ji sledimo, je naš najboljši pripomoček za postavno in uspešno življenje.

New York, 30. januarja. Al Smith ne bo odgovoril senatorju Joe Robinsonu, ki je obdolžil Smitha, da je uskok in izdajalec demokratske stranke, in da pooblija pri predsedniku Rooseveltu ono, kar je on sam, Smith, pred več leti zagovarjal.

Smith je večer izjavil, da ga ne briga kaj govori senator Robinson. Ako mu želi kdo odgovoriti, je pripravljen poslušati odgovor od samega predsednika Roosevelta in nikogar drugega. Medtem pa se pripravlja štrajk uslužbenecv Empire State poslopja, ki je delna last Smitha, in kjer ima Smith tudi svoj urad v 72. nadstropju. Zaštrajkali bodo vozniki elevatorjev in čistilci ter oskrbniki hiše.

Empire State Building je najvišje poslopje na svetu. Ima 102 nadstropja. Smith ima svoj urad v 72. nadstropju. — Za slučaj štrajka, če bi hotel Smith v svoj urad, bi moral korakati po stopnicah 72 nadstropij visoko, kar bi ga vzelo dobre pol ure.

Odlična učenka

Miss Vera Novak, podpredsednica Jugoslav Little Theatre, stanujoča na 10708 Olivet Ave., je večer graduirala na Glenville višji šoli. Bila je poldrugo leto članica National Honor Society. Iskrene čestitke!

Državljska šola

Mr. Louis J. Pirc, učitelj v državljanski šoli na St. Clair Public Library, zadnjih par tednov ni mogel poučevati radi vnetja v grlu. Mr. Pirc pričakuje, da bo zopet lahko prišel s polukom prihodnji teden.

Mr. Šubelj pozdravlja

Mr. Anton Šubelj pošilja lepe pozdrave iz Philadelphije, kjer se je mudil na koncertni turneji. Iskrena hvala, Mr. Šubelj!

Pogreb Možeka

Pogreb za pokojnim Andrejem Možekom, 5348 Spencer Ave. se bo vršil v soboto jutraj ob 10. uri v cerkev sv. Vida.

* Tri osebe so umrle večer radi vročine v Rio de Janeiro, Brazilija.

Če bo hotel opoldne jesti, bo moral zopet 72 nadstropij navzdol in zopet 72 nadstropij navzgor k vrtni ali pa bo moral nositi s seboj svoj prigrizek. In če bo hotel dobiti kaj svežega zraka, bo moral še 30 nadstropij navzgor, na vrh poslopja, kjer je veranda.

Odbor unije delavcev, ki so zaposleni v Smithovem poslopju, se je izjavil, da jim je bila utrgana plača za 25 odstotkov. — Unija zahteva staro plačo, ali pa bo prihodnji teden napovedala štrajk v Empire State Building, kjer kraljuje Smith.

Cleveland. — Tu je imel večer govor Frank Knox, znani milijonarski lastnik časopisov v Chicagu, ki bi tudi rad dobil predsedniško nominacijo republikanske stranke. Knox je tekom svojega govora poudarjal zlasti zanemarjenost ameriške trgovine, kar je povzročila sedanja administracija v Washingtonu.

Je dejal Knox: "Ameriški trgovci morajo iti v politiko ali pa morajo iti iz trgovine. Sedanja administracija v Ameriki je popolnoma ubila temelje ameriškega businessa s tem, da na eni strani nalaga vedno večje davke, na drugi strani pa se je oprijela diktatorskih metod pri vladi."

"Vsi ameriški trgovci se bodo morali v novembru mesecu odločiti, če postanejo vazalni diktatorja pod krinko demokratskega predsednika ali pa če hočejo ostati svobodni državljani svobodne republike."

Knox je nadalje izjavil, da ga ne briga, kdo bo predsedniški nominirane repub. stranke. Glavna stvar je, da bo republikanec izvoljen za predsednika. "Naj bo kdor hoče, jaz bom z njim do zadnjega dihlija," je dejal Knox 1200 navzočim republikancem, ki so se zbrali pri banketu ob priliki rojstnega dne pokojnega predsednika McKinleya.

Vest iz domovine

Mr. Charles Penko, 14724 Westropp Ave., je prejel iz domovine žalostno vest, ki mu naznanja, da mu je 7. januarja v Parjah, župnija Zogorje na Notranjem preminula nepozabna mati Marija Penko v častiljivi starosti 84 let. Pokojna zapušta v Clevelandu tri sinove:

Franka Karla in Matevža, v stari domovini pa sina Antona in tri hčere: Marijo, Ivano in Antonijo. Naj bo dobri mami in zasluženi ženi lahka domača zemljica!

Mohorjeve knjige

Kdorkoli želite naročiti knjige Mohorjeve družbe za leto 1936, naj to stori pred 1. marcem, ker se na poznejša naročila se ne more ozirati. Vse naročila sprejema Joseph Grdina, 6121 St. Clair Ave., članarina za 5 lepih knjig je samo \$1.25.

Iz bolnice

Svetkova ambulanca je večer pripeljala iz Cleveland Clinic bolnice Josephine Semich, 18603 Arrowhead Ave. Prijateljice jo lahko obiščejo.

Zapor preli voditeljem Townsend kampanje od strani kongresa

Washington, 30. januarja. Kongres se bavi z načrtom, da pozove pristaje, oziroma voditelje Townsend pokojninske kampanje na zagovor, in sporoča se tudi, da so Townsend voditelji povzročili že toliko kršitev volilne postave, da jim preti zapor in težke kazni.

Zvezna postava pravi, da vsaka politična stranka, ki posluje v več kot v eni državi in ki vpliva na zvezne volitve, mora vsako leto sporočiti clerku poslanske zbornice kongresa Zed. države natančno poročilo o vseh dohodkih in izdatkih.

Voditelji v kongresu sicer niso še pripravljeni začeti s kriminalnim postopanjem napram voditeljem Townsend kampanje, pač pa jim bodo dali še eno priliko, da storijo svojo dolžnost. Townsend voditelji bodo najprej napadeni v poslanski zbornici z grožnjo, da dobi justični oddelek vlade poziv, da nastopi proti njim, ako se ne ravna po volivnih postavah za politične stranke.

Medtem pa je kongresman Zioncheck iz Washingtona že vložil predlog v poslanski zbornici, da se začne z uradno preiskavo Townsend poslovanja.

Townsend organizacija ni vložila pri vladi od svojega postanka sem nobenega poročila o svojem poslovanju.

Naše prireditve

Predpust je zopet med nami in številna naša podporni in kulturna društva imajo v tem času zanimive prireditve. Dajmo, da vidimo, kakšno zabavo so pripravila naša društva za soboto in nedeljo:

Društvo France Prešeren št. 17 SDZ ima v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave., zanimivo plesno veselico v soboto večer. Ker je odbor vedno na mestu, da postreže ljudem, občinstvo rado prihaja k veselici. Tudi za to soboto ste prijazno vabljeni:

V soboto priredi svojo domačo in plesno zabavo podružnica št. 53 S. Z. Zveze, na zapadni strani mesta. Veselica se vrši v Sachsenheim dvorani na Denison Ave., kamor članice prijazno vabijo vse ki ljubijo posteno domačo zabavo.

Ena največjih prireditev v nedeljo bo igra in plesna veselica, katero poda podružnica št. 41 SZZ v nedeljo, 2. februarja, v dvorani Slov. Del. Doma na Waterloo Rd. Vprizorile bodo prav mično igro "Vžitkarji." Smeha na koše. Po igri bo prijetna domača zabava, pa tudi nekaj nagrad bo oddanih.

Tudi najbolj aktivna podružnica Slovenske ženske zveze št. 25 priredi v nedeljo lepo igrico in plesno veselico v Knausovi dvorani. Članice so se izorno pripravile za to prireditev, kamor je članstvo prijazno vabljeno. Ime igre je "Čarovnica."

Plesno veselico priredi društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 K. S. K. Jednote v nedeljo in sicer v šolski dvorani sv. Kristine. Bo prav dobra in prijetna zabava za vse.

Važna seja

V ponedeljek 3. februarja se vrši seja Progressivne trgovske zveze. Pridite vsi člani.

Mussolini namerava osebno obiskati laško fronto v Afriki

Rim, 30. januarja. — Tu je bilo naznanjeno, da je Mussolini pripravljen podati se osebno na laško fronto v Afriki, da nadzira "napredovanje" svoje armade. Sicer nima uniforme, toda v Rimu se naznanja, da si jo bo izposodil od navadnega vojaka!

Tako poroča iz Rima ameriški dopisnik Chaplin, ki se je mudil zadnje štiri mesece na fronti v Afriki in je bil večeraj osebno sprejet od Mussolinija v njegovi palači.

Chaplin pripoveduje da ga je Mussolini vprašal, kako je kaj na fronti. In Chaplin je v levjem brlogu Mussolinija seveda odgovoril: "Laška armada je sijajna! Njeno zdravje je v zelo dobrem stanju, navdušenje ogromno!"

"Toda razmere v pristaniščih, kamor prihajajo in odhajajo laški parniki, so neznosne. Cenzura nad tujezemskimi časnikarji je pa sramota za Italijo." Po teh besedah je Mussolini samo pomežiknil z očmi, odgovoril pa ni ničesar. Po parminutnem molku je Mussolini povedal poročevalcu Chaplinu sledeče:

"Želel bi, da bi si izposodil vaše telo ali pa uniformo kakega laškega vojaka, tako da bi na lastne oči lahko zrl na dogodka, kot ste jih gledali vi. Rad bi obiskal obe fronti in se prepričal, kaj se godi na fronti." Po teh besedah se je Mussolini poslovil od ameriškega časnikarja.

Direktorij Zadrzne Zveze

Na letni seji 26. januarja, na kateri je predsedoval stalni predsednik Zadrge za l. 1935 so bili izvoljeni sledeči delničarji v direktorij: Andrej Zupane, Rudy Grošel, A. Jankovich, Andy Gorjanc, Ant. Nahtigal, Anton Malavasic, Mrs. Mary Novak in Jos. A. Siskovich. Uradnikom so bili izvoljeni: predsednik Matt Kastelec, podpredsednik Anton Jankovich, tajnik Jos. A. Siskovich, blagajnik Anton Nahtigal. V gospodarski odbor: Andrej Zupane, Andy Gorjanc in Anton Baraga. V nadzorni odbor: Rudy Grošel, A. Jankovich in Fr. Dacar. Ostali direktorji za tekoče leto so: John Hrovat, F. Rayer, Mrs. Mary Ižanec, Mrs. Mary Novak in Anton Malavasič.

Za veterane

Danes in jutri bo odprtih v Clevelandu kakih 50 zveznih uradov, v katerih bodo veterani dobivali vsa potrebna pojasnila glede vojaškega bonusa. V Clevelandu je kakih 35,000 bivših vojakov opravičenih do bonusa. Uradi bodo razdeljeni po vsem mestu. Pomagale bodo tudi veteranske organizacije, kot American Legion, Veterans of Foreign Wars in drugi.

Spor med demokrati

Frank Knox iz Chicage, ki bi rad postal republikanski predsedniški kandidat, je večeraj izjavil v Clevelandu, da bodo demokrati v jeseni radi nesloge poraženi.

Najdena očala

Neko delatce je našlo na Hecker Ave., očala. Lastnik jih lahko dobi na 7616 Lokyear Ave.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalci: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88

No. 26, Fri., Jan. 31, 1936

Smith danes in leta 1928

Naši čitatelji so zadnje čase gotovo slišali, da je eden najbolj odličnih demokratov v Zedinjenih državah, Alfred Smith, ki je bil leta 1928 predsedniški kandidat demokratiške stranke, se vzlovoljil nad sedanjim predsednikom Rooseveltom, ga zapustil in z nekaterimi drugimi nezadovoljnimi med reakcionarnimi demokrati ustanovil svojo lastno stranko, kateri je dal ime "American Liberty League."

Kolikšna je moč Smithovih pristašev, ni dognano, znano je pa, da so jako dobro založeni z denarjem, in da že od avgusta meseca leta 1934 rovarijo proti Rooseveltu, katerega so obdoli, da je zrevolucioniral ameriški business, da je vrgel ameriško ustavo med staro šaro in da je zapravljiv z denarjem davkoplačevalcev. Liberty ligaši si torej prizadevajo letos, da Rooseveltu kolikor mogoče škoduje, ako že ne morejo preprečiti ponovne predsedniške nominacije.

Toda Al Smith ima s svojo American Liberty ligo le peščico pristašev med povprečnimi Amerikanci. S toliko večjo silo ga pa napadajo njegovi bivši prijatelji, ki niso hoteli izdati Roosevelta in so ostali lojalni demokrati. Kakšno je mišljenje povprečnega demokrata v Zedinjenih državah napram Al Smithu in napram Rooseveltu, nam sijajno izpričuje briljanten govor, ki ga je imel pretekli teden zvezni senator iz države Washington, Schwellenbach.

Senator si je izprosil v senatni zbornici pol ure časa, da je ožigosal Al Smitha in njegovo American Liberty ligo. Pomnilo, da je bil Schwellenbach največji prijatelj Smitha, za katerega je deloval čez drn in strn, a te dni je povedal sledeče besede v senatu glede Smitha:

"Prijatelj! Glavni govornik na banketu Liberty lige pretekli teden je bil mož, katerega sem v letu 1928 spoštoval, da, celo oboževal, kot voditelja liberalnega amerikanizma v Zedinjenih državah. Tedaj sem bil jaz, kot sem tudi danes, navadna, priprosta oseba. Toda priznati mi mora sleherni, zlasti pa v moji lastni državi Washington, da sem podaril vse svoje sile in zmožnosti za izvolitev Alfreda Smitha, deloval sem vse povsod in visoko nosil spoštovano zastavo principov našega bivšega demokratiškega voditelja.

"Potoval sem po vsej državi in pripovedoval ljudem kako spodobno, značajno življenje vodi Alfred Smith. Pripovedoval sem ljudem, da njemu lahko zaupajo radi dejstva, ker sam prihaja iz priprostega naroda. Govoril sem ljudem o mladostnem življenju Al Smitha, kako je ribaril in živel med ribiči in za par centov prodajal ribe, da je preživel svoje starše. Govoril sem, kako se je značajno boril, da bi si pomagal naprej, govoril sem o bojih, ki jih je imel, da izpolnjuje ljudem socialno pravico v državi New York. Tak je bil Smith in jaz sem bil poln navdušenja za njega.

"In spominjam se sedaj, da je bilo pred nekako dvema letoma, ko sem potoval proti vzhodu, in sem se ustavil tudi v New Yorku. Nikdar se nisem še osebno srečal s tem možem, katerega sem tako ognjevit zagovarjal. Oglasil sem se torej v njegovem uradu, da se pogovorim z njim.

"Korakal sem v ono ogromno grobnico zapuščenega Empire State poslopja. Dobil sem governerja Al Smitha sedeti samega v velikem uradu. Dela ni imel nobenega, kot to, da je skušal oddajati urade v ogromnem poslopju. Njegova dva stara prijatelja Du Pont in Raskob sta ga prisilila, da je sicer svoj prejšnji pošteno zasluženi denar investiriral v to ogromno grobišče. Govoril sem s Smithom in dognal sem, da je nezadovoljen, mož ki je zgubil vse upanje. Zapusstil sem ga in v mojem srcu se je naselila — žalost.

"In v soboto je govoril na banketu American Liberty lige. Njegova ušesa so bila prenapolnjena aplavza zbranih magnatov. Govoril jim je o stvarih, ki se prijetno slišijo v ušesih magnatov, o stvarih, katerim posvečuje veliki business naše dežele vso pozornost. Prepričan sem, da je bil na Smithovem banketu navzoča sleherni pijavka in sleherni krvosed, ki bo tekom leta skušal lobirati proti interesom priprostega naroda. Vse marijone velekapitala in veleindustrije so Smithu pele slavo. Da — Al Smith — je bil velik človek. A danes?"

(Konec prihodnjic.)

Slavčki se pripravljajo

Cleveland, O. — Mogoče si vem, kaj otroci znajo. Pa ne, bo kdo mislil: kam neki se pripravljajo? Mogoče na vojsko? Kaj še! Na nekaj drugega, vse kaj boljsega, vse bolj vselelega in zanimivega. Čeravno mi je bilo naročeno, da zdaj ne smem še vsega povedati, pa saj poznate žensko molččnost, pa možko radovednost. Ti dve gresta skupaj, kaj ne? No, pa naj bo, kakor hoče. Vseeno vam povem, da se naši Slavčki pripravljajo na februarški koncert, oziroma spevoigro "Sirota Jerica." To se bo vršilo na 16. februarja v S. N. domu na St. Clair Ave. Mogoče bo kateri rekel: o saj

Vem, da ste imeli priliko že slišati te naše Slavčke. Vem, da vam je igralo srce in marsikdo je imel tudi solzo v očeh, ko je poslušal in gledal to mladino, kako verno posluša in gleda svojega učitelja naravnost v obraz, da ne napravi kake napake.

Da ne bomo predalec zašla, Pridite in prepričajte se sami in ne bo vam žal, da ste posetili prireditelje teh naših malih pevcev. S kakšnim večjim veseljem bodo še peli, če bodo videli polno dvorano. Ne vzemite jim tega veselja in pridite jih poslušati. Imeli boste veliko lepega užitka. Zagotavljam vam, da bo šel vsak zadovoljen domov.

Na svidenje torej 16. februarja v SND na Slavčkovem koncertu. Ob priliki se še kaj oglašim, da vas še malo navdušim. Josie Grdinova.

Naši Škrjančki

Euclid, O. — Škrjančki so pili, so bili veseli. Menda zato, ker so zleteli iz gnezda, češ, sedaj si bomo pa že sami pomagali naprej. Toda prositi bomo morali naše starše, da nam bodo še naprej pomagali, da bomo šli naprej z našo slovensčino in v slovensko pesmijo. Le tako se bomo dodobra priučili te pi slovenski govoric.

Ze na zadnji seji sta precej dobro lomila slovensčino naš podpredsednik in pa računovodja F. Jelenič. Le tako naprej, pa bomo imeli naše seje v slovensčini. Angleščine imamo tako dovolj v naših vsakdanjih šolah.

Prihodnja seja se vrši v soboto 1. februarja ob enajstih dopoldne. Vsi učenci naj bodo na mestu pa že ob devetih, da začnemo s petjem. Na to sejo se vabi očete in matere, da boste videli, kako se bomo dobro držali. Pozdravi!

H. Kosten, Škrjanček.

Res smo se dobro imeli

Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ se zahvaljujejo vsem posetnikom banketa, ker ste se udeležili v tako velikem številu in tako pripomogli k sijajnemu uspehu. Ako mogoče ni bilo vse tako, kakor bi moralo biti, nam oprostite. Mogoče je bila kaka trda kokoš Veste, to je radi mraza in mislim, da so bile tako zmurle, da so kar trde ostale. Torej ni bila naša krivda. Drugič bomo tudi našim gostom pogledale na zobe, ne samo kokošim.

Pa vseeno je bilo fletno, tako da ne pozabimo kmalu. Torej hvala našim kuharicam in natakarcam, ker so bile tako pridne ter naši kraljici in prvi princezini SDZ, da sta se tako postavili, pa kje — v kuhinji in za baro. Njima gre tudi hvala, da sta največ tikevov prodali za banket. Torej le tako naprej, Pauli in Mary! Pa bodo gotovo Collinwoodske Slovenke uspevale, če bodo vedno take članice imele kakor so zdaj pri društvu.

Zahvaljujemo se tudi vodstvu Slovenskega doma na Holmes Ave., ker nam je šlo tako lepo na roko in tako pripomoglo k tako dobremu uspehu.

Torej društva in posamezniki, ne bojte se prirejati veselice in banketov v Slovenskem domu na Holmes Ave., kjer boste izvrstno postreženi z vsem in cenno so zmerni. Ženski klub vam postreže z vso posodo in sploh vsem, kar potrebujete v kuhinji, ker imajo vsega dovolj.

Iskrena hvala gre tudi godbi Frank Jankovič. Kjer on igra, gre vsa mladina za njim. Bile smo zelo vesele in hvalne našim mladim gostom, da se udeležijo naših prireditev. Bodite prepričani, da vam bomo rade volje povrnile.

Nič ne de, če so nam morali v nedeljo zjutraj možički "ceglje greb," ko smo prišle tako trudne domov. Samo da smo videle tako veselo in zadovoljne

obrazne na naši prireditvi. Še enkrat: hvala vsem! Pozdrav vsem skupaj.

Mary Jerman, tajnica.

Dramsko društvo

Verovšek

Dramsko društvo Anton Verovšek, odsek Slovenskega delavskega doma, vabi za 9. februarja 1936.

Ali se jim bomo odzvali in jih šli pogledat? Seveda, to je odvisno od vas. Dokazalo se bo, koliko vam je za društvo, kulturo ter Slovenski delavski dom, ker le v slogi je moč in ako bomo skupaj držali in take ustanove podpirali, nam je uspeh zagotovljen. Ako se čutimo kot delavci, podpirajmo take ustanove, kjer se kaj človek poduči. Vem, da se dobijo ljudje, ki bodo rekli, ja, je preveč 50c za vstopnino. Ampak to ne drži, saj tukaj se ne dela za privatne žepce, kakor v mestnih gledališčih, tukaj se dela samo za Dom in kulturo.

Ako bomo hoteli, da se bodo kulturna društva še obdržala, jim bomo morali ob strani stati in jih podpirati. Seveda, dosti je tudi krivo to, da so začela razna podporna in druga društva prirejati razne igre in koncerte. Po mojem mnenju bi bilo priporočljivo, da v takih slučajih naj bi rajši povabili gotova dramska društva ali pevsko pri izrednih proslavah ali čim podobnim. Ljudje se ne navadili, da če nimajo gotovega programa na odru, se jih težko dobi. In ker so začela to delati že vsa društva, nimajo kulturna društva uspeha, kar pa tudi kulturo mori. Če se ne bomo bolj zavedali, bodo taka društva oslabela, mesto da bi rasla, da bi se začela tudi mlajša generacija zanimati za slovensko dramo in slovensko pesem.

Pod današnjimi delavskimi razmerami je res, da se človek ne more vsako soboto in nedeljo udeleževati, ker ne zadostuje večasi niti za najbolj potrebne. Zato podpirajte, kar je najbolj potrebno.

Kaj bo Verovšek pokazal na odru v nedeljo 9. februarja ob treh popoldne v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.? Zanjčje je bila predstavljen socialna drama "Poročna noč," pri kateri je bila pičila udeležba. To pot si je društvo izbralo nekaj, kar se pa malokdaj vidi in to veselo tridejanko "Cigani," igra s petjem. Ta igra je preprežena s samim humorjem. — Gotovo se še spominjate "Radikalne kure" in ta jo pa še prekaša. Vloge so v dobrih rokah. Igralci se pridno vadijo, tako da bo vsak kos svoji nalogi.

Nikakor pa ne smem pozabiti, da vas bo dobro poznani Vadal kvartet zabaval med dejanji. To pot vas bodo presenetili, ker bodo nekaj novega pokazali. Povpraševal sem, kaj da bo, pa pravijo, da ne smejo prej iz zaklja iztresti.

Torej ne pozabite nedelje 9. februarja. Napolnite dvorano Slovenskega delavskega doma do zadnjega kotička, posebno pa delničarji SDD. Vstopnice so že v predprodaji ter se dobe pri sledečih slovenskih trgovcih: — Anton Ogrin, Joe Durmu, Anton Dolgan, John Rožancu, v pivskih prostorih SDD in pri članih in članicah Verovške. V

predprodaji so po 45 centov, pri blagajni pa po 50c. S to vstopnico boste imeli priliko tudi po programu plesati v spodnji dvorani. Samo za ples je vstopnina 25c. Kristof bratje bodo igrali za ples.

Na veselo svidenje 9. februarja!

Tony Zigman.

VESELICA V BROOKLYNU

Brooklynske Slovenke št. 53 SZZ prireže v soboto 1. februarja ples v Sachsenheim dvorani, 7001 Denison Ave. Na razpolago bo lep door prize, dobra postrežba in izvrstna godba. Prihajno vabimo cenjeno občinstvo, zlasti pa članice drugih podružnic. Ob priliki vam vrnemo. Letos je prestopno leto, torej bodo moški prišli do besede na tej veselici. Kdor bo tako srečen, da bo z menoj plesal, bo tudi kurje oko izgubil. Le pridite nas pogledat.

M. O. predsednica.

IZ PRIMORSKEGA

—Trst, januarja, 1936.—Na božični dan in na dan sv. Štefana kakor tudi naslednje dni so bili alarmirani vsi karabinjerji in policijski agentje, kamijoni z varnostnimi organi so švigali po vsej deželi, povsod stroge hišne preiskave, zaslišenja, na cesti pa so ustavljali ljudi in zahtevali, da se legitimirajo. Po vsej Julijski Krajini se šušljalo te dni samo o nekih tajinstvenih paketih, s katerimi so neznanci na božični večer preplavili deželo. Na kljukah od vrat, na oknih, v skednjih, v vseh naših domačinih paketih, naslovljene na njihove otroke, v paketih pa so bile obleke, perilo, sladkarij ter nekaj mladinskih knjig in božično voščilo s pozivom, naj otrok ljubi in čuva svoj dom, ki so mu ga zgradili očeti in pradedje in znoju, trpljenju in suženstvu in v katerem so vzgajali živo lučko: slovensko besedo in slovensko pesem. Bajda da so krožili v božični noči težko natovorjeni kamijoni po deželi in pred vsako hišo odlagali božične darilce. Med italijanskim prebivalstvom gre glas, da so poslali darove vojaški begunci in so hoteli tako pozdraviti svoje mlajše brate, ki so še doma. Glas o teh tajinstvenih paketih je vzbudila posebno zanimanje tudi pri pripadnikih neke vele-sile. Varnostni organi so pridno na delu in plenijo ne samo knjige temveč tudi sladkarije in obleke, čevlje in perilo. Vse znašajo v balističnih domovih. Knjige bodo zaplenili, drugo pa jim bo morda služilo kot nadomestek za letos izostalo obdaritev otrok.

Štirideset let prej, predno so se ameriški kolonisti dvignili proti Angliji, so bile na ameriškem kontinentu že lovske postave. Tako poroča Vernon Bailey. Toda te lovske postave niso bile zapisane v knjigah. Na te postave so pristali Indijanci, ki so imeli v lastni veliko ozemlje, ki se danes nazivlje Kentucky. Te lovske postave so govorile rdečim lovecem, da se mora določiti gotov kos gozda za zavetje in rejo medvedov, ki se bili zlasti važni za Indijance. Medvedova mast, meso in koža, vse je bilo porabno za rdečekože. In ti posebni gozdni okrajji, kjer je bil medved nekako varen pred lovci, so Indijanci imenovali "pri-ljubljen kraj za medvede." Sicer niso imeli Indijanci nobene sezone za lov v tistih krajih, toda veljalo je pravilo, da se sme vsako leto pobiti samo toliko in nič več medvedov. In te lovske postave, kar so jih Indijanci pač poznali in priznali med seboj, so tako spoštovali, da je bila smrtna kazen za onega, ki se je pregrešil zoper nje.

Štirideset let prej, predno so se ameriški kolonisti dvignili proti Angliji, so bile na ameriškem kontinentu že lovske postave. Tako poroča Vernon Bailey. Toda te lovske postave niso bile zapisane v knjigah. Na te postave so pristali Indijanci, ki so imeli v lastni veliko ozemlje, ki se danes nazivlje Kentucky. Te lovske postave so govorile rdečim lovecem, da se mora določiti gotov kos gozda za zavetje in rejo medvedov, ki se bili zlasti važni za Indijance. Medvedova mast, meso in koža, vse je bilo porabno za rdečekože. In ti posebni gozdni okrajji, kjer je bil medved nekako varen pred lovci, so Indijanci imenovali "pri-ljubljen kraj za medvede." Sicer niso imeli Indijanci nobene sezone za lov v tistih krajih, toda veljalo je pravilo, da se sme vsako leto pobiti samo toliko in nič več medvedov. In te lovske postave, kar so jih Indijanci pač poznali in priznali med seboj, so tako spoštovali, da je bila smrtna kazen za onega, ki se je pregrešil zoper nje.

ORIGINALNE LOVSKE POSTAVE

Štirideset let prej, predno so se ameriški kolonisti dvignili proti Angliji, so bile na ameriškem kontinentu že lovske postave. Tako poroča Vernon Bailey. Toda te lovske postave niso bile zapisane v knjigah. Na te postave so pristali Indijanci, ki so imeli v lastni veliko ozemlje, ki se danes nazivlje Kentucky. Te lovske postave so govorile rdečim lovecem, da se mora določiti gotov kos gozda za zavetje in rejo medvedov, ki se bili zlasti važni za Indijance. Medvedova mast, meso in koža, vse je bilo porabno za rdečekože. In ti posebni gozdni okrajji, kjer je bil medved nekako varen pred lovci, so Indijanci imenovali "pri-ljubljen kraj za medvede." Sicer niso imeli Indijanci nobene sezone za lov v tistih krajih, toda veljalo je pravilo, da se sme vsako leto pobiti samo toliko in nič več medvedov. In te lovske postave, kar so jih Indijanci pač poznali in priznali med seboj, so tako spoštovali, da je bila smrtna kazen za onega, ki se je pregrešil zoper nje.

Štirideset let prej, predno so se ameriški kolonisti dvignili proti Angliji, so bile na ameriškem kontinentu že lovske postave. Tako poroča Vernon Bailey. Toda te lovske postave niso bile zapisane v knjigah. Na te postave so pristali Indijanci, ki so imeli v lastni veliko ozemlje, ki se danes nazivlje Kentucky. Te lovske postave so govorile rdečim lovecem, da se mora določiti gotov kos gozda za zavetje in rejo medvedov, ki se bili zlasti važni za Indijance. Medvedova mast, meso in koža, vse je bilo porabno za rdečekože. In ti posebni gozdni okrajji, kjer je bil medved nekako varen pred lovci, so Indijanci imenovali "pri-ljubljen kraj za medvede." Sicer niso imeli Indijanci nobene sezone za lov v tistih krajih, toda veljalo je pravilo, da se sme vsako leto pobiti samo toliko in nič več medvedov. In te lovske postave, kar so jih Indijanci pač poznali in priznali med seboj, so tako spoštovali, da je bila smrtna kazen za onega, ki se je pregrešil zoper nje.

Srnjaki ne skačejo sami v pisker

Piše J. Debevec

"Nič!"
"Kdo je pa streljal?"
"Dolenc je streljal, pa Nick in Babič."
"Pa noben zadel?"
"Noben."
"Bezgove puške bomo dali v roke, bezgove," jih tolažim ko vidim, da smo zopet ob nekaj srnjakov.

Potem so pa začeli pripovedovati, lepo po vrsti in vse po pravici. Takole se je vršilo to tepežkanje. Ko je Charlie prišel že zelo blizu, je zavpil: "Padzite na srnjaka, ima majhne roge, pa je že po postavi!" Kakih pet srn in srnjakov se pridruži naravnost proti Dolencu. Predno pa planejo ven na plano, se premislijo in nekaj jih zadrvi gori proti kraju, kjer je stal Babič, nekaj pa doli, kjer je stal Nick. Nick ustrelil enkrat, dvakrat, trikrat in žalostno gleda za lepim srnjakom, ki se poganja v smeri proti Pittsburghu.

Dolenc je ustrelil parkrat kar na slepo srečo v grmovje in seveda tudi samo grmovje zadel. Boljšega cilja ni imel. Tako pravi on in njemu gre vera. Babičeva storja je pa drugačna. Ta nam je pokazal prostor, kjer je stal. Pod nekim gabrom je imel jako dober prostor. In dva koraka od tega njegovega čakališča, pa jako slaba dva koraka, je vodila sled srnjaka, ki je moral biti največji, kar se jih dobi v teh gozdovih. Tega ni rekel samo Babič, ampak smo videli sami po sledovih.

Pa naj pove naprej Babič sam, kako je bilo, da ne bo kdo rekel, da sem kaj predrugail in da ne bo kaj napek.

"Tukajle sem stal in imel lep razgled na vse strani. Če bo le kaj prišlo iz grmovja, bom gotovo videl. Zaslisiš Charla in sina, ki vpijeta tamle doli, torej sta prišla že skozi. Čakam še nekaj časa in tako sem mislil, da je Charlie gotovo že pri naši črti in da je prišlo skozi, kar je prišlo. V tem zaslišim spodaj streljanje. Potem je bilo pa vse tiho. No, kar je, je, si mislim, sežem v žep in po- tegnem velik sendvič iz skrnice, puško pa lepo stisnem pod pazduho. Ravno zabašem kolikor sem mogel sendviča v usta, ko nekaj zašumi v grmovju pred menoj in kar od nikoder se zažene čez grmovje velikanski srnjak in plane naravnost proti meni. V tistem hipu nisem vedel, ali bi sendvič požrl, ali bi ga vrgel iz ust in kaj bi napravil z onim kosom, ki sem ga držal v roki. Vse je prišlo tako naglo, da sem bil kot iz uma.

Tedaj pustim sendvič, pomerim na srnjaka in sprožim. Nič. Puška ni užgala. O, tristo milijonov! Tako blizu je bil srnjak, da sem se mu moral umakniti, da me ni pohodil, puška pa ne usodi. Napnem petelina drugič, zopet pomerim na srnjaka, ki je bil pa tedaj za pet dobrih skokov v smeri proti New Yorku in sprožim. Pok! Pa kaj pomaga sedaj, ko nisem niti dobro meril. Prej naj bi bila užgala, ko je bil čas za to in prilika. Pa le zakaj sem moral ravno takrat jesti sendvič, ko imam čas vse popoldne?"

Tone Babič se je pruskal po glavi in praskali bi ga bili tudi mi radi, da nam gre na tako lep način pripraviti srnjaka. Strela vendar, pa zakaj rinejo srnjaki proti takim ljudem, ki jim nič nečejo? Zakaj pa proti meni ne gane noben ali proti Mandelju? Take so bile moje misli. Žalostni smo bili, ko smo na tako lep način izgubili kar tri srnjake in večeraj dva.

Kaj pomaga potem, ko se človek matri po tehe barih in goni divjačino skupaj, ko je pa streljati nočemo. Mlakar nam je potem Babičovo zgodbo dopolnil tako, da je Babič, ko je naglo pomeril na

srnjaka, pozabil spustiti sendvič iz rok in je tako prišel sendvič pod petelina, ki je udaril po sendviču, mesto po užgalcu. — Saj nazadnje Babič tudi ni zamere. Prvič je bil na takem lovu in tako je kar naenkrat zagledal velikanskega srnjaka, z velikimi rogovi, ki drvi naravnost proti njemu. On pa sendvič v roki! Sreča Babičeva je bila samo ta, da je priletel iz hoste samo srnjak in ne kak medved. Bog ve, kje bi bili Babič in vjeli? Sicer je bil pa sendvič, kot ga je napravila Mrs. Zidar, gotovo toliko zapeljiv, da ga Babič ni hotel spustiti iz rok na prvo besedo.

Račili smo gori na teme in tam mi je Mlakar pokazal debelo podrt drevo, ob katerem je stal lansko leto in gledal, kako je korakalo devetnajst srn petnajst korakov od njega skozi grmovje in ni bilo niti enega srnjaka vmes. Druga za drugo so lepo šle in Jože je držal puško ob ramji ter z muho zvesto spremljal vsako srno skozi grmovje, čakajoč, da se prikaže koncu muhe srnjak in da bo lahko upalil. Verjel sem mu, ko mi je zatrdil, da ko je šel 15. srno, da so se mu roke že tako tresle, da četudi bi bil prišel takrat srnjak, da jako dvomi, če bi ga bil zadel. Jaz bi rekel, da je bil Jože tedaj deležen al vsaj zaslužil je najmanj 900 dni odpustkov za svoje trpljenje in pa ker se je vzdržal streljanja. Pa le kam je šlo 19 srn brez vsakega moškega spremstva? Morda so šle na prejo ali pa na surprise party kakki svoji prijateljci, kaj se ve.

Kmalu zatem smo napravili še eno gonjo in pri tisti se je pa izkazal brate Nick, ki je s svojimi junaškimi čimom rešil čast mile Hrvatske. Bil je komandiran za gonjača in kmalu potem, ko smo zaslišali njih glasove, zaslišimo tudi dva strela. Potem nekaj časa ni bilo čuti gonjačev in jaz sem se že veselil, da bomo vseeno nosili še domov butare. No, kmalu se gonjači zopet oglašijo in ne dolgo zatem smo bili skupaj, ne da bi se zgodila kaka nesreča.

"Kdo je pa streljal?" vpraša Mlakar.

"Jaz sem streljal," se obdolži Nick. "Poslušajte, fantje in prosim vas, da mi verjamete do pičice vse, kar vam bom povedal, ker lagal bi se le tedaj, če bi kaj našel. Tukaj pa itak ne hasni nič, torej bom govoril čisto resnico, bogami!"

"Charlie nas razpostavi v črto in ko da znamenje, da začnemo goniti, se zaderem tudi jaz. Tedaj pa zagledam v gošči pred seboj nekaj sivga, ki je stalo tam, kot bi zraslo iz tal. Bilo je temno in sprva nisem dobro razločil. Pogledam bolj natančno in vidim, da so tri srne: dve sta stali tesno skupaj, ena pa par korakov proč. Snamem puško, jo pripravi na strel in bistro gledam v srne, če bi na kateri zapazil kako rogato stvar. Nič, samo po dva velika uhla na vsaki. Srne me gledajo, jaz pa nje in ne jaz ne srne ne vemo, kaj bi napravili. Streljal srn ne bom, rožičkov ne vidim, torej nima prav nobenega pomena, da bi se tukaj gledali in kratili dragoceni čas, si mislim, snamem kape z glave in zamahnem proti srnam. Oni dve, ki sta bili skupaj, sta takoj razumeli mojo misel in namigljaj se obrnili in odšli. Tretja pa še naprej stoji in me zija. . ."

(Dalje prihodnjic)

Ce verjamele al' pa ne

V nekem časopisu je bil oglaš sledeče vsebine: "Napradaj je moška salonska obleka. Hlače se nekoliko svetijo, kje pove urad tega lista."

KRIZEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Mutasallim, denar potrebujem!"

"Čemu?"

"Za beg!"

"Dovolj ti ga bom pustil!"

"Dobro! Pa se pogodiva! Ampak ne v tej luknji!"

"Kje pa?"

"V sobi, ki se spodobi za ljudi, ne pa v luknji, ki je za podgane!"

"Torej pojdi z menoj!"

"Daj mi roko!"

"Selim aga, daj mu roko!" je naročil mutasallim. Ni se še zanesel na svoje ravnotežje.

Aga pa je imel prav tako pomisleke glede svojega ravnotežja, rahlo je sunil mene in dejal:

"Effendi, ti mu pomagaj!"

Da bi bila zadeva čimprej končana, sem stegnil roko, makredž se je je oprijel in potegnil sem ga iz celice.

"Kam pojdemo z njim?" sem vprašal.

"V stražnico!" je odločil mutasallim.

"Naj vrata zaklenem, ali—?"

"Prisloni jih!"

Dal sem si posla z vrati. Mislil sem, da bodo pred menoj odšli v stražnico in da bom dobil čas spraviti Amada iz ječe.

Pa niso odšli. Mutasallim je čakal.

Brž sem si moral kaj drugega izmisliti. In prilika se je ponudila.

Sli smo po hodniku proti stražnici, svetiljka je motno osvetljevala hodnik. Prvi je stopil v stražnico makredž, za njim mutasallim s svetiljko, za njim aga in zadnji sem bil jaz. V hipu, ko smo obstali v celici, sem neopaženo in naglo sunil mimo Selimove roke mutasallima v laket.

Svetiljka je padla na tla in ugasnila.

"Kaj vendar počenjaš, aga!" se je hudoval mutasallim.

"Kaj je?"

"Kaj butaš v mene! Svetiljko si mi izbil iz roke!"

"Gospod, saj te nisem jaz butnil!"

"Kdo pa? Ti si me sunil, nerodnej! Sedaj smo pa v temi! Prinesi brž drugo luč!"

Moj trenutek je prišel. Sreča mi ga je ponujala — Treba je bilo le porabiti priliko. In to sem nemudoma storil.

"Dom pa jaz šel po luč!" sem se nedolžno ponudil. "Pri Arnautih jo dobim."

In odšel sem, ne da bi bil čakal na dovoljenje. Pripravljen sem bil na vse.

Zaklenil sem stražnico hitro za seboj, stopil k sosednji celici, kjer je bil zaprt Amad, rahlo odrinil zapah in zašepetal:

"Amad el-Gandur!"

"Si ti, gospod?"

"Da! Pojdi brž!"

Podal sem mu roko in ga potegnul ven. Vrata sem zopet zaklenil za njim.

"Ne govori! Hitro z menoj!" sem mu šepnil.

Prijel sem ga, ga peljal k vratom, stopil z njim na prosto in vrata spet prislonil.

Sveži zrak ga je skoraj vrgel na tla. Zelo je oslabil v ječi.

Spet sem ga prijel za roko, zdirljala sva po ulici in mimo dveh oglov. Na tretjem sva obstala. Glasno je sopol.

"Pogum! Tamle je naše stanovanje! Tam te čaka oče!"

Dal sem dogovorjeno znamenje. Koj se je zasvetilo na ulici. Halef je odprl vrata.

Pohitela sva čez prag. Na pragu je stal Halef.

Izročil sem mu Amada.

"Brž z njim k očetu!"

In že sem hitel nazaj.

V slabih dveh minutah sem bil spet pri tisti celici, smuknil sem skozi priprta vrata, hitel po stopnicah kar moč neslišno, kar mi ni bilo težko, ker sem jih že dobro poznal, in skočil v sobo

Arnautov po svetiljko. V nekaj sekundah sem bil spet pred stražnico, jo odklenil in vstopil.

"Dolgo te ni bilo nazaj, effendi!" me je karal mutasallim.

"Arnauti so me izpraševali, zakaj si jih dal zakleniti."

"Dal bi jim bil zašušnico mesto odgovora! Pa čemu si nas zaklenil?"

"Gospod, saj imaš vendar ujetnika pri sebi!"

"Res! Zelo si previden, effendi!"

Sedaj pa začnimo! Daj sem luč!"

Samo po sebi mi je bilo umljivo, da grabežljivi mutasallim vobče ni mislil makredža izpustiti, pa če bi mu bil še toliko plačal. Le za njegov denar mu je bilo. In prav tako samo po sebi mi je bilo umljivo, da mutasallim makredževega denarja ne bo poslal v Mosul, ampak da ga bo shranil v svoj nenasični žep. Poslužil pa se je zvijače in govoril o podkupnini, ker se je bal, da bi se makredž sicer branil, izročiti denar. Pa njegova zvijača je bila zahrbtnost in prevara, vsa zadeva je zelo dišala po umazanosti in je žarko osvetljevala razmere v osmanski državi.

Obenem pa je bil mutasallim zelo nepreviden. Oba z ago sta bila pijana, izlaha bi ju bil makredž podrl na tla iztrgal mutasallimu ključ in pobegnil. Dohitela bi ga ne bila, saj sta komaj na nogah stala, Arnauti pa so bili zaklenjeni.

"Torej povej predvsem, koliko imaš denarja!" je začel mutasallim pogajanja.

"Povej rajši ti meni, koliko zahtevaš!"

"To ti lahko šele potem povem, ko bom videl, koliko lahko plačaš."

"Poskusi!"

"Ali daš 3000 piastrov?"

"Tu je preveč!" je ugovarjal makredž.

"Torej boš dal 4000!"

"Gospod, ti greš s ceno kviku!"

"Makredž, ti pa greš s ceno navzol! Mutasallim se ne bo prepiral s teboj! Če ne plačaš, bom šel še više!"

"Nimam toliko! Dva tisoč ti lahko dam!"

"Tvoja roka je zaprta, pa dal boš 5000 piastrov."

"Gospod, dal ti bom 3000."

"Toliko sem zahteval izpočetka. Sedaj sem dražji. Pet tisoč boš dal!"

"Štiri tisoč ti dam!"

"Pet tisoč sem rekel!"

Srdito je gledal makredž mutasallima, strah za denarjem mu je bil zapisan na obrazu. Toda skrb za svobodo je bila še večja.

"Ali mi obljubiš da bom prost če ti plačam?"

"Obljubim."

"Prisegi preroču!"

"Prisegam!"

Brez pomisleka je mutasallim izrekel te besede.

"Torej šteji!" je dejal makredž.

Segel je v žep svojih širokih turških hlač in privlekel iz njega svilen zavoj. Odvil ga je, bankovci so bili v njem.

Vzel jih je šop v roko in jih našteval na tla. Aga mu je svetil.

"Je prav?" je vprašal, ko je bil gotov.

Mutasallim je preštel bankovce in dejal:

"Ti bankovci imajo pet tisoč piastrov nominalne vrednosti. Toda kakor sam dobro veš, je njihova vrednost zelo padla. —

Angieški funt stane danes v Carigradu 140 mesto 120 piastrov. Priložiti boš torej moral še razliko v vrednosti, in ta znaša pri mi ni bilo težko, ker sem jih že dobro poznal, in skočil v sobo

(Dalje prihodnjič.)

Kako kuje življenje...

Svojega lastnega sina zastavil

Da Kitajskem ni nič čudnega, da starši prodajo svojo lastno hčer. V Centralni Afriki tudi ni nič čudnega, če upnik ne more iztirjati svojega dolga, pa dolžnika neke lepe noči zveže in ga odpelje na trg, kjer ga prodajo za dolžno vsoto trgovcu s sužnji. Ampak da bi se kaj takega ali podobnega zgodilo v Zedinjenih državah, vsaj od civilne vojne sem ne, pa res ni bilo slišati, dokler ni prišel v javnost slučaj, ki je pač svojevrsten v tej moderni dobi. Dva obrabljena avtomobilska kolesa pač nista dosti vredna, vendar je hotel neki Roy J. Murray iz Kalifornije zamenjati za taka dva second hand avtomobilska kolesa svojega sina prvorojenca.

Roy J. Murray je prišel pred sodnika, obtožen, da je spravil v promet devet ničvrednih čekov, za vsoto \$138.50. Za ta prestop, kaj ga je hotel obsoditi sodnik za eno leto v zapor. Tedaj je pa Murray protestiral in prosil sodnika, naj ga pošlje v ječo do smrti. Obtoženec je rekel sodniku:

"Tamlje sedi moja žena, žena, ki jo ljubim. Poleg nje pa sedi nje ljubimec. Varala me je, toda jaz sem jo ljubil in hotel storiti srečno. In še vedno bi rad videl, da bi bila srečna in to se more zgoditi le na ta način, če me zaprete v dosmrtno ječo."

Sodnik je bil presenečen nad tako govorico. Rekel je obtožencu, naj pove svoje življenje in kaj ga je privedlo do take usode.

Roy je pokazal s prstom proti kraju, kjer je sedela njegova žena Grace in je povedal, da je njegova žena ukradla dve obleki v neki departement trgovini. Oba sta bila aretirana, toda on je vzel vso krivdo nase. Dobil je šest mesecev. Grace ga je čakala. Ko je prišel iz ječe, je dobil neko delo in kupil star avtomobil. V času, ko je bil v ječi, mu je mlada žena rodila fantka. Ta je bil star pet mesecev, ko je Roy posadil ženo in otroka v avtomobil in se odpeljal po svetu, s trebuchom za krumoh.

Roy je imel v žepu srebrni dolar. Nekje na potu se ustavi in gre v neko občestno restavracijo po sendviče. Dobil je sendviče in drobiž, tri kvodre. Šel je ven, ko zagleda avtomatični igralni stroj. Aha, tukaj me pa sreča čaka, je rekel. Vrže prvi kvoder, drugi in tretji, — nič. Roy je začel preklinjati in razsajati. Izval je pretep z nekimi fanti, ki so tam okrog postopali. Roy je svojega nasprotnika spravil na tla. Ko je ta vstal, je šel ven in razrezal oba kolesa pri Murrayjevem avtomobilu. Kaj sedaj? V žepu suša, pa dva kolesa zanič. Preko ceste je stala garaža. Tje se napoti Murray. Da bi rad dva kolesa, pa nima denarja. Lastnik garaže je rekel, da brez denarja ne da koles. Roy je začel pripovedovati, da ima delo v mestu Santa Rosa. Ko dobi prvo plačo, bo prišel nazaj in plačal kolesa. Trгоvec s kolesi je bil še vedno neizprosni. In tedaj je pa Roy igral svojo trumf karto, ko je obljubil, da pusti svojega sinčka prvorojenca v zastavo, dokler ne bo prišel nazaj in plačal za kolesa. Če bi se mu kaj pripetilo in ne bi prišel plačat za kolesa, pa naj trgovec obdrži otroka.

Lastnik garaže je bil sedaj zadovoljen. Toda, otroka je držala v naročju mlada mama in kako dobiti otroka od nje? No, to bo že on poskrbel. Gre k ženi in ji začne pripovedovati, da je otrok preslab, da bi ga vozila okoli v avtomobilu in ko nimata ne denarja in ne dela, pa tudi ne vesta, kdaj se bo kako delo dobilo. Mar naj bi otroka

pustila pri lastniku garaže, ki je dober mož in kadar bo dobil Roy delo, bosta prišla po otroka in tudi plačala za njegovo prehrano.

Mlada Mrs. Murray je pogledala v obraz lastniku garaže in ker je bil videti pošten, je privolila in izročila otroka. Tako je bila kupčija sklenjena. Roy je izročil svojega sina in vzel oba obrabljena avtomobilska kolesa in se odpeljal z ženo proti severu.

No, pozneje sta res prišla po otroka, ki je kmalu dobil še dva bratca. Potem se je pa začela vsakdanja storijsa: Roy je začel piti in zanemarjati družino. Parokrat ga je dala žena zapreti. Roy je večkrat pustil družino za več mesecev. Pa je zopet prišel nazaj in zopet šel. Ko je šel zadnjič iz mesta, je šla žena z otroci na relief. On je padal vedno globlje in končno je bil prijet, ko je menjal ničvredne čeke.

Sedaj stoji pred sodnikom in ga prosi, naj ga pošlje v dosmrtno ječo, ker je sit tega življenja po svetu. Sodnik mu je pa samo prisodil, kar mu je šlo po postavi in nič več. Ko bo prišel Murray iz ječe čez eno leto, kaj bo z njim?

Svoj glas pošilja materi

Pismenoša v Marion, Ohio, prinese vsak teden zavoj Mrs. Emi Colvin. Na zavoju so znamenke, ki ni nobena podobna onim iz Zed. držav. Poštni pečat kaže, da je bil zavoj oddan v Baranquilla, Colombia in je dospel v Zed, države z letalom.

Kakor hitro dobi Mrs. Colvin zavoj, ga hitro razvije in gre k gramofonu. Z željnim izrazom na obrazu dene ploščo na gramofon, ga navije, potem se pa vsede zraven, da sliši, kaj ji bo povedal sin Robert iz svojega življenja kot inženjer pri colombianski vladi. Ko je igrala obe strani plošče, jo vzame proč in dene notri drugo in tretjo.

Ta "koncert" vzame skoro eno uro in Mrs. Colvin je vsa srečna, ko ji njen sin potom plošč pripoveduje. Včasih zapre oči in si predstavlja, da je njen sin pri njej v sobi. Njena usesa in njeno srce slišijo in srkavajo vsako besedo. Mrs. Colvin pravi, da je en tak pogovor z njenim sinom več vreden kot ducat pisem, ker je vse bolj realistično.

Ko pride zvečer domov Grace, hči Mrs. Colvin ali Robertova sestra, se "koncert" zopet ponovi, ker tudi sestra bi rada slišala, kako se godi njenemu bratu tam v daljni deželi.

Navadno začne Robert z besedami: "Halo, ljuba mama!" In potem govori o svojem delu in svojih prijateljih. Ta govor posname na gramofonsko ploščo in pošlje materi, ki ga sliši zopet na gramofonu. Pri tem pa ne govori kakor govornik na odru, ampak pripoveduje, kot bi sedel doma za mizo. Kadar pripoveduje kaj veselega, se tudi naglas zasmehje in vsa hiša je polna njegovega smeha, kot bi bil sam navzoč.

Včasih v svojem pripovedovanju vplete vmes tudi kaj španščine, da pokaže, koliko se je že naučil tega jezika. Potem pa vse to prestavi na angleščino, da mati in sestra vesta, kaj pravi.

Mrs. Colvin shrani vsako teh plošč. Spravljene ima po redu, kakor so prišle in včasih se vse de k gramofonu in igra vse, drugo za drugo.

To je pač dober sin, ki pošilja redno vsak teden svoj glas ljubljeni materi, da tako vsaj nekoliko nadomesti samega sebe in mati lažje prenaša njegovo odsotnost, ko sliši njegov glas.

DNEVNE VESTI

Italijani poročajo o novi zmagi na severu

Rim, 29. januarja. Maršal Badoglio poroča o novi italijanski zmagi na severni fronti. Bitka je trajala štiri dni. Obenem pravi laško poročilo, da so Italijani zaplenili na južni fronti več švedskih ambulanc za ranjence. V ambulancah se je ba je prevažalo streljivo. Iz laških poročil se sedaj tudi doznavajo, da Abesinci niso zgubili 15,000 svojih mož kot prvotno poročano. Abesinske zgube znašajo 10,000 mož.

Krvavi pogoni napram židom na Poljskem

Varšava, 29. januarja. Kakih 50 židov je bilo v mestu Truskolas do krvi pretepenih od razjarjenih Poljakov, ki trdijo, da so židje oropali lokalno katoliško cerkev. Bajje so židje odnesli svete posode iz cerkve kot v povračilo, ker je bila pretekli teden neka židovska sinagoga bombardirana.

Rabelj se pritožuje, ker ni bil odlikovan

Paris, 29. januarja. Henri Deibler, uradni rabelj francoske republike, se je bridko pritožil, ker ni bil odlikovan z redom častne legije te dni. Pisal je na justični oddelek vlade, da mu je žal, ker je bil namenoma prezrt pri odlikovanju. Tekom 37 let, odkar je uradni rabelj republike, je odsekali glave nad 300 zločincem in je mnenja, da je zaslužil javno priznanje.

Dr. Townsend je nevarno zbolel v Californiji

Los Angeles, Cal., 29. januarja. Dr. Townsend, ustvaritelj Townsend pokojninskega načrta, je prišel silno utrujen v Californijo iz govorniške ture, ki ga je vodila po skoro vseh Zedinjenih državah. Kmalu po prihodu je nevarno zbolel in zdravniki so odredili, da gre v postelj. Dr. Townsend je star 66 let.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

za eno družino, 7 sob, kopališče, klet, podstrešje, velik vrt. Jako poceni. Lastnik zapusti mesto. Vprašajte na 16021 Holmes Ave. (28)

Posestava naprodaj

Dne 24. februarja, 1936, bodo ponudena na javni dražbi v pritličju sodniškega poslopja na Lakeside in Ontario, Cleveland, Ohio, sledeča posestva: — 1209 Norwood Rd., 6511 Bonna Ave., Cleveland, Ohio. Začetek dražbe ob 9. uri zjutraj. Posestva bodo prodana skupaj in sicer najvišjemu ponudniku, toda ne za manj kot dve tretjini cenilne vrednosti, ki je \$12,600.00.

Leopold Kushlan, Receiver (Febr. 4, 7, 11, 14, 18, 21).

KDO RŽELI

najbolj okusne klobase, riževe, krvave in suhe, naj poskusi naše in bo prepričan.

Najboljše suhe mesene klobase, 4 ft. za 91c

Riževe in krvave velike, vsaka 4c

Praščičeva suha ali sveža rebrc, 3 ft. za 50c

Mali in pusti pork solder 16½c

Porkchops, celi ali pol 21c

Domači suh špeh (bacon) 23c

Okusne male domače sunke 25c

Meso za juho, 3 funte 25c

Teletina za ajmoht, 3 funte 25c

Sveže vratne kosti, 3 funte 25c

Teletina za pečenje 15c

Najnižje cene in dobra postrežba

KRIZMANOVA

MESNICA

nasproti S. N. D. 6422 St. Clair Ave.

Domače klobase

Riževe, krvave in mesene, so sveže in okusne. Lahko jih dobite vsak dan. Se priporočata

Mr. in Mrs. John Russ

951 E. 69th St.

Posebno nizke cene

za ta teden. Svinjska pečenka (pork roast) 22c ft. Sveža plečeta 19c ft. Domač suh špeh, (bacon) 30c funt. Najboljše

Hildebrant vinarice 24c ft. Sveži vampi 12c ft. Najboljše jetrne in krvave klobase 5c vsaka.

Velika zaboga doma soljenega in prekajenega mesa. Se priporočam vsem Slovencem in Hrvatom.

Anton Ogrinc

6414 St. Clair Ave.

SPECIAL

for Friday and Saturday

Fresh Roll Butter . 35c lb.

Eggs 25c doz.

Mothers Oats . 7½c box

Large heads Iceberg . 5c

We Have Fresh Fish at

Lowest Prices

SPECH BROS.

1100 E. 63rd St.

RABLJENI PRALNI

stroji naprodaj. Od \$10 naprej.

Mandel Hardware

15704 Waterloo Rd.

(Feb. 2.)

JUTRI VEČER

serviramo jako okusno Chicken večerjo

Dobili boste izvrstno postrežbo, najboljšo pi-jajo vsake vrste in fino zabavo. Igrala bo tudi dobra godba. Prijatelji od blizu in daleč so prijazno vabljeni, da pridejo.

Felix in M. Drenik

5422 Hamilton Ave.

NAŠE POSEBNOSTI

Veal roast, ft. 17c

Govedina za gulaž, ft. 17c

Telečji čopsi, ft. 23c

Domače sveže klobase, ft. 20c

Solata, glavice po 5c

Fina kava, 2 ft. 29c

Obisti, jetra, 2 ft. 27c

LOUIS OSWALD

17205 Grovewood Ave.

Naprodaj je

hiša na 587-89 E. 99th St. Dve hiši, vsaka 10 sob, za dve družini vsaka. Moderne hiše. Furnezi v hišah. Cena samo \$6500.00. Takoj \$650.00, drugo na lahke obroke. Odprto v nedeljo, 1383 E. 55th St. McKenna, Tel. Henderson 5282.

Pridite na klobase!

Prav prijazno vabim vse skupaj jutri večer na domače mesene klobase in kisle zelje. Joe Kušerjev Trio bo igral pa vesele poskočnice, da se boste lahko zavrteli. Torej pridite na veselo zabavo k

STIŠKI TLAČAN

spisal Ivan Zorec

"E, kaj! Saj ni bila človek, ljal, "ali sem vam kdaj napomne večja je bila, hudičevka je bila."

"Tudi tega se moraš spovedati, o Peter Klepec, pa boš živel spet mirno in srečno."

"Brez pomude pojdem in ti storim vse po besedi," je hrust pokimal in odklamal proti Stični.

Gospod Boštjan je zdriljal za sulčarji.

"Vest ga peče, siromaka," je mislil. "Če bo pater opat znal ravnanj z njim, bo prav za oboja."

Čuvaj Šimen je z žvečemperškega gradu opazil jezdece in brž zatrobil z dolgim rogom.

"Kakor bi nas že težko čakali v gradu," je sulčar dejal in svetlo pogledal v gospoda Boštjana.

"Kaj, ko bi se bilo kaj priemerilo?" je tega zaskrbelo, da se je pognal v dir.

Konji so komaj pripeketal: do gradu, pa se je mostič že sprožil čez obrambni jarek in v obzidju so zazijala težka grajska vrata.

"Ali je kaj novega?" je gospod Boštjan hlastnil, ko je razjahal na dvorišču.

"Gospod grof kar ven in ven vprašuje po vas, z rogom sem mu moral naznaniti, da ste že blizu."

Gospod Boštjan se je brž nameril v grofovo bivalnico.

"O sin, da si le že tu!" se je grof počasi obrnil na širokem, oblazinjenem stolu.

"Ali se je kaj zgodilo, ka-li?"

"Ne, le pogrešal sem te, pušto mi je bilo samemu in govoriti sem hotel s teboj, pa te ni bilo," je mignil sinu, naj sede.

"Saj ste mi davi ukazali, naj običnem še bele menihe v Stični."

"Gospodo tod okoli si naposled obiskal vso," je grof preslišal sinov cdgovor, "zdaj pa se morava pomeniti o tvoji ženitvi."

"Gospod oče," se je sin smehljaje odzval.

RAZPRODAJA

NA ČEVLJIH

se še nadaljuje

Frank Butala

6410 St. Clair Ave.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENEGA SINA IN BRATA

Anthony Kožel

ki nas je za vedno zapustil dne 31. januarja 1935. Žalostni in potrti smo ob spominu na bratko ločitev.

Dragi sin in preljubljeni brat, zgodaj, pre zgodaj odšel si od nas; srce nam poka, duša nam joče, ker je za vedno utihnil Tvoj glas.

Hladna Te zemlja že leto dni krije, v tihih gomili pokojno zdaj spiš, luč naj nebeška za vedno Ti sije, v duhu pa vedno med nami živíš.

Mirno in sladko v grobu le spavaj, v mislih med nami bodiš vsak čas, dokler nas zopet skupaj ne združi ob vstajenju angelški glas.

Žalujoči ostali:

STARŠI IN SESTRE.

Cleveland, Ohio, 31. januarja 1936.

sem, kaj bi storil, če bi res kdaj smejal.

"Saj ti ne zamerim. Predolgo si bil sam na dnu. Kriv sem, prej bi ti bil moral pomagati kvišku."

"Gospod oče, nikar si srea ne begajte s spomini, ki jih je sodanjest že vse izbrisala."

"Vidiš, prav sedanost bi ti rad poveljela, da bi ti bila tudi prihodnost lepša in večja."

"Verjemite mi, gospod oče, z grajsko ali mestno žensko ne bi bil srečen."

"Prav, no, prav, če torej med tlačankami doboš tako, ki te bo vredna vsaj po sreč, vzemi je in bodi srečen z njo," je grof vzdihoval in počasi skomljal v sivo brado.

"Samo to prosim, da še prej stopiš na Turn, morda se premisliš, ko spoznaš baroneso Levkardo."

"Kako bi vendar smel priti kar tako — gledat in ocenjevat baroneso?" se je Boštjan branil.

"Le stoji. Graščak s Turna mi je ondan poslal glas, naj si med tlačani odberem, kogar bi utrpel, ko začno nabirati vojščakov. Tako sem polovil nekaj klatežev in malopridnežev in jih kar precej poslal v Ljubljano; tlačana se mi ni bilo treba pritekniti nobenega."

"Kabljič iz Malega Gabra pa je le šel z njimi, kajne?"

"Zankar je bil in že nevaren tudi mojim ljudem!"

Boštjan je molčal, grof je rekel:

"Prijetelju s Turna se moram zahvaliti, pismo mu neseš kar ti, tako nihče ne bo slutil, da si prišel na — ogleda."

Tako se Boštjan ni mogel več braniti in tudi ni hotel več dražiti starega moža.

"Oče mi hoče dobro," si je mislil, "a jaz res ne bi maral ob sebi gosposke ženske."

Mislil so mu pohlevno vsovale pri tlačanki, ki mu jo srce večkrat išče, odkar se mu je življenje sprevrglo.

Dokler je koldoval po vaseh, je dušil skrivne vzdihe za njo, saj je vedel, kako nemogoče ženiti bi bil njeni ponosni rodovniki. A zdaj mu je res žal, da ni znal kakorkoli skrajšati poti do nje.

"Škoda, ženiti se menda res ne znam," se je smehljaje sam v sebi. "Vsaj meniti bi se bil moral z njo kdaj, da bi zdaj na besedo lahko priteknil snubitev."

"Če nisi truden," je grof spet rekel, "stopi jutri na Grundljevo in poglej, če je v lovišču vse prav."

"Pojdem, gospod oče, prav zavred pojdem."

XXXIII.

Štepič, Trlep in Janez so se res veselili in srečni vračali iz Stične.

"Pri Radohu se moramo zglasiti," je Štepič dejal, ko so prišli čez Brezovski klanec. "Njegova medica ni slaba, zdajle bi se priteknila kaj dobro."

"Bolj kakor opoldne, ko smo zaradi nje vznevoljili opata," je Trlep pritegnil.

Radoh jih je kakor že čakal. Sedel je za mizo, z muhovnikom otepal muhe in po malem srebrel iz vrča.

"Zdaj si sladak pa ti," se je Štepič nasmehnil. "Pa saj si lahko, glej, sin ti je že ves gospod, govorili smo z njim, drugo nedeljo bo pel novo mašo."

"Vem, vem," je Radoh žarel od ponosa in jih posajal za mizo. "Zato se nekoliko sladkam, malo iz otožnosti, ker sina zgubim za zmerom, malo od veselja, da si je izbral tako svet poklic."

Medica se ga je prijemala. Mehčala se je v prijetno pijanost velike zgovornosti, nežnosti in neke samoglave prepirljivosti, vse obenem.

"Pater opat nas je povabil na novo mašo," se je Štepič hvalil. "Kdaj nas boš ti na Tončkino svatbo?"

"Tegale Janeza, ki se drži kakor tlačan, ki kaj utaja ob desetini in ki dosti namlati, bi rad za zeta, pa kaj, ko si me prehitel ti!" se je Radoh poredno smejal.

"O stric, saj imam še dva brata," je Janez vračal, "kar izberite!"

"Moško si jo povedal, — na pij!" mu je veselil mož napil. — "Da bi bil možki in zdrav, močan tudi tačas, ko se bo rumenilo zgrubo okoli kljuna! Izbral Janez šel z njim."

"Oba vkup povejva Ančki, kako smo opravili," je dejal. Janez je komaj čakal vabila, tako je želel tudi sam, da bi prej ko prej videl Ančko.

Spustila sta se po rebri k Temenici in iz Stranj po klanecu v Zvibino.

Srečnemu Janezu se je smehljaje vsak kamen, ki se je včasih obenj spotikal, ko je šel skrivaj in ponoči lazil pod Ančkino okno.

Vrh klančka sta srečala beraca.

"Odkod, mož popotni?" ga je Štepič nagovoril. "Dan se je nagnil, kam zdaj?"

"S Posavja so me prinesle stare noge, k Trlepu v Mali Gaber moram, neki mož s Čateža mi je naročil."

"Jaz sem Trlepov," je Janez hlastnil, "kaj bi radi?"

"Nič tebi. Očetu Trlepu moram povedati, da so Hrvatje že pregnali Tahija in mu razdeljali več gradov; zdaj so prebrodili Sotlo in s Štajerci zmogli Podčetrtek in Planino, od onod pa zgrmeli nad Rajhenburg, a kmalu menda udarijo tudi na našo stran. Kdor noče z njimi, mu zažgo ali pa ga kako drugače požene v daljni svet."

"Kaj pa o kugi ste kaj slišali?" je Janez vprašal.

"Sem, pa ta ne hodi tako hitro. Zdaj je še daleč v gorenjih krajih."

huda, če se brž ne spomni, kje je Radohovina."

"Še nocoj, le čakaj, te bo prosil odpusčenja za boječnost, ki ga zadržuje."

V Malem Gabru se je Štepič nekoliko pomudil na Trlepovini, a preden je šel, je menil, naj bi Janez šel z njim.

"Oba vkup povejva Ančki, kako smo opravili," je dejal. Janez je komaj čakal vabila, tako je želel tudi sam, da bi prej ko prej videl Ančko.

Spustila sta se po rebri k Temenici in iz Stranj po klanecu v Zvibino.

Srečnemu Janezu se je smehljaje vsak kamen, ki se je včasih obenj spotikal, ko je šel skrivaj in ponoči lazil pod Ančkino okno.

Vrh klančka sta srečala beraca.

"Odkod, mož popotni?" ga je Štepič nagovoril. "Dan se je nagnil, kam zdaj?"

"S Posavja so me prinesle stare noge, k Trlepu v Mali Gaber moram, neki mož s Čateža mi je naročil."

"Jaz sem Trlepov," je Janez hlastnil, "kaj bi radi?"

"Nič tebi. Očetu Trlepu moram povedati, da so Hrvatje že pregnali Tahija in mu razdeljali več gradov; zdaj so prebrodili Sotlo in s Štajerci zmogli Podčetrtek in Planino, od onod pa zgrmeli nad Rajhenburg, a kmalu menda udarijo tudi na našo stran. Kdor noče z njimi, mu zažgo ali pa ga kako drugače požene v daljni svet."

"Kaj pa o kugi ste kaj slišali?" je Janez vprašal.

"Sem, pa ta ne hodi tako hitro. Zdaj je še daleč v gorenjih krajih."

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR
6102 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 1126

Lyon Dairy
MLEKARNA
JOSEPH GLAVAN, lastnik
1163 E. 60 ST.—HENDERSON 5332
Se toplo priporoča

Anton Znidaršič
MLEKARNA
6302 Edna Ave.—HENDERSON 7963
Se priporoča

FRANK BUTALA
6410 St. Clair Ave.
Fino in trpežno obnavljal
za vso družino
Se priporoča

John Pianecski
SLOVENSKA PEKARIJA
6036 St. Clair Ave., vogal 61 St.
vsakodnevno pečivo
Se toplo priporoča

MODERNIZIRANA DOBRA GOSPO.
DINJA IN ŠERBNA MATI BO
RUPOVALA OD

Mayflower
Dairy Co.
najboljšo kakovost mlečnih izdelkov.
RACE IN SINOV lastniki
1083 E. 66th ST.
HENDERSON 4926

Krojačnica in čistilnica oblačil
CHARLES ROGEL
6536 ST. CLAIR AVENUE
Oblike po meri narejene ne stanejo več.

TREBUŠNE PASOVE IN
ELASTIČNE NOGAVICE
Imamo v polni zalogi. Pošiljamo
tudi po pošti.

Mandel Drug Co.
16702 Waterloo Rd. Cleveland, O.

Cimperman Coal Co.
1261 Marquette Rd.
HENDERSON 3113

DOBER PREMORG IN TOČNA
POSTREŽBA
Se priporočamo

F. J. CIMPURMAN
J. J. FRERICKS

Z beračem se nista več dolgo mudila, dalje sta šla.

"Taki popotni res dosti zvedo, vendar radi več povedo, kakor je res," je Janez sodil.

"Kmečkih upornikov, ki bi po turško požigali, plenili ali celo morili, tudi med Hrvati gotovo ni."

"Veš kaj?" se je Štepič domislil. "Rad bi da bi ti bil pri meni, kadar bi prirogovali. Trlepovo ime bi jih odganjalo."

"Kar pokličite me," je Janez veselo rekel; kadilo, ki ga Štepič

zažiga Trlepom, mu je šlo v nos.

Sonce je stalo že nizko. Pred hišo je sedela Ančka, sončni žarki se jo oblivali.

"Kako, da si vstala?" sta se ustrašila oboja.

"Pater Lukež je bil pri nekem bolniku, pa se je zglasil še pri meni in velel, naj le vstanem, potrebna da sem čistega zraka."

"A zdaj stopimo v hišo," je oče rekel ves vesel, "večerni hlad bi ti nemara škodil."

(Dalje prihodnjič)

VABILO NA IGRO IN PLES

ki jo priredi

podružnica št. 25 Slovenske ženske zveze
V NEDELJO 2. Februarja

V KNAUSOVI DVORANI

Začetek točno ob 7. uri zvečer

IME IGRE JE

"ČAROVNICA"

V TREH DEJANJH

OSEBE:

Peter Breznik, bogat kmet	Mr. Mike Kolar
Barba, njega sestra in gospodinja	Mrs. Frances Brancel
Rezika, njena rejenka	Miss Frances Bogovich
Martin, njen rejencec	Mr. Beno Stanovnik
Kalin, zupan	Mr. Frank Sodnikar
Štefan, njegov sin	Mr. Max Germ
Stara Jera, kočarica v Podgaju	Mrs. Julia Brezovar
Annica, njena vnukinja	Miss Mary Brodnik
Adam, gostac pri Brezniku	Mr. Rudolph Germ
Liza, njegova žena	Mrs. Margaret Tomazin
Janez, hlapec	Mr. Mathias Bambich
Dorka, dekla	Mrs. Mary Marinko
Zorka, dekla	Mrs. Julia Glovan
Katra, delavka pri Brezniku	Mrs. Josephine Prpar
Marko, delavec pri Brezniku	Mr. Frank Kuret
Andrej, delavec pri Brezniku	Mr. Stanley Frank

Pred igro in med odmorom zapojejo več pesmic Miss Ruthie Glavan, Misses Josephine in Annia Luzar, in sestri Poje.

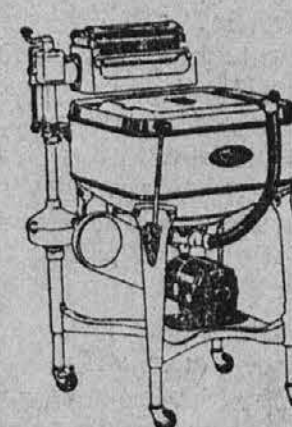
Po igri je prosta zabava in ples; godba Germ brata, potem že veste, da se bo vrtelo.

Prav prijazno vabimo cenjeno občinstvo od blizu in daleč k obilni udeležbi. Za vse bo najbolje preskrbljeno, za lačne in žejne bo vse najbolje preskrbljeno; vstopnina je samo 35 centov.

ODBOR.

Raztegnite vaš dolar pralnega dne

Z

MAYTAGOVO
POSTREŽBO

Maytagov oglati, iz aluminija

vilit čeber ter gyrtator pralni

obrat pomeni večji čistočo in

daljšo dobo vašega perila.

Valjčni izžemalce vode z za-

prtim odtokom je enako znan-

stven in udoben — in je še mnogo drugih prednosti.

Sedaj je čas za nakup, dokler lahko lastujete Maytag po

PRIVLAČNI CENI

Naši lahki pogoji napravijo
nakup lahek.

Model 110

MAYTAG

je samo

\$69.50

A. GRDINA & SONS

6019 St. Clair Avenue

HENDERSON 2036

15301 Waterloo Road

Vabilo k igri "Vžitkarji"

podružnice št. 41 S. ž. Z.

V SLOV. DEL. DOMU NA WATERLOO RD.

V NEDELJO 2. FEBRUARJA

OB SEDMIM ZVEČER

Nastop deklic z umetnim plesom in petjem. Med odmori igra Vadnal orkester. Za ples igra Janković orkester. Čtenci pod 12. letom v spremstvu staršev so prosti. Vstopnina 40c. Prav vladno vabi

ODBOR.